

☆☆☆ Sài Gòn tôi yêu !

SÀI GÒN TÔI YÊU

Minh Hương

I. TÌM HIỂU CHUNG

1. Tác giả:

- Minh Hương (1924 – 2002)
- Quê: Quảng Nam.
- Là nhà văn, nhà báo.
- Năm 20 tuổi, ông vào sống ở Sài Gòn viết báo cho đến ngày ông mất.

Minh Hương

2. Tác phẩm

a. Xuất xứ:

Văn bản là bài mở đầu trong tập tùy bút - bút kí *Nhớ Sài Gòn*

b. Thể loại: Tùy bút

c. PTBĐ: Biểu cảm kết hợp miêu tả

Bố cục văn bản

Phần 1: Từ đầu...*tông chi họ hàng*:
Nêu ấn tượng chung về Sài Gòn và tình yêu của tác giả với thành phố ấy.

Phần 2: Từ “*Ở trên đất này*” ...
“*leo lên hơn trăm triệu*”:
Cảm nhận và bình luận về phong con người Sài Gòn

Phần 3: Còn lại: Khẳng định lại tình yêu của tác giả đối với thành phố ấy.

II. TÌM HIỂU VĂN BẢN

1. Ấn tượng chung về Sài Gòn Thành phố trẻ

- BPNT: So sánh

- + Sài Gòn vẫn trẻ. Tôi đương già.
- + 300 năm so với 5000 năm tuổi của Đất nước.
- + Sài Gòn trẻ như một cây tơ đương độ nõn nà.

-> Khẳng định Sài Gòn là một thành phố trẻ trung dạt dào sức xuân, sức sống đang trên đà thay da đổi thịt từng ngày.

***Khí hậu nhiệt đới:

- Nắng lắm
- Mưa nhiều,
- Thời tiết trong ngày thay đổi thất thường, đột ngột
- Không có mùa đông.

*** Nhịp sống Sài Gòn:

- Cuộc sống, nhịp sống nhanh, khẩn trương, nhộn nhịp.
- Có lúc lại tĩnh lặng, thanh bình
- **Điệp từ:** tôi yêu, **Điệp cấu trúc câu.**
- **Biện pháp nghệ thuật:** so sánh, ẩn dụ chuyển đổi cảm giác (*nắng ngọt ngào...*), từ láy (*ui ui, buồn bã, thừa thớt*)
- **Câu văn biểu cảm trực tiếp**

=> **Tác giả yêu Sài Gòn với một tình yêu chân thành, da diết.**

Tôi yêu Sài Gòn da diết. Tôi yêu trong nắng sớm, một thứ nắng ngọt ngào, vào buổi chiều lồng gió nhớ thương, dưới những cây mưa nhiệt đới bất ngờ. Tôi yêu thời tiết trái chứng với trời đang ui ui buồn bã, bỗng nhiên trong vắt lại như thủy tinh. Tôi yêu cả đêm khuya thừa thớt tiếng ồn. Tôi yêu phố phường náo động, dập dìu xe cộ vào những giờ cao điểm. Yêu cả cái tĩnh lặng của buổi sáng tinh sương với làn không khí mát dịu, thanh sạch trên một số đường còn nhiều cây xanh che chở.

2. Đặc điểm và phong cách người Sài Gòn

a. Đặc điểm người Sài Gòn:

- Ở đây chỉ có người Sài Gòn.
- Họ là những con người cởi mở, mến khách, dễ hòa hợp với mọi người.

b. Phong cách người Sài Gòn:

- Ăn nói tự nhiên, hễ hà, dễ dãi.
- Chân thành, bộc trực. Ít dàn dựng tính toán.
- Liệt kê, so sánh, ngòi bút đánh giá, bình luận tinh tế, sâu sắc.

→ Tác giả gần gũi, hiểu và yêu con người và phong cách con người Sài Gòn.

Người Sài Gòn

Các cô gái thị thiềng^[8] lúc đó thì tóc buông thông trên vai, trên lưng. Có khi tết bím. Đội nón vải^[9] trắng, vành rộng, như nón Hường đạo^[10]. Áo bà ba trắng, đính một túi nhỏ xiu duy nhất bên thân mặt áo...

Tuy nhiên, đến những hồi nghiêm trọng và sôi sục nhứt của đất nước, thì các cô gái ấy cũng như các chàng trai và các giới đồng bào của Sài Gòn bất khuất, không chút do dự, dấn thân vào khó khăn, nguy hiểm và có khi hi sinh cả tánh mạng, xuyên suốt ba chục năm từ năm 1945 đến 1975.

Tinh thần

- Dám dấn thân vào khó khăn, nguy hiểm; không sợ hy sinh tính mạng.

Trang phục

- Nón vải trắng, áo bà ba trắng, quần đen, giày bố trắng,...

Giao tiếp

- Chào người lớn thì chắp tay lại và xá.
- Bạn bè thì hơi cúi đầu và cười

Dáng vẻ

- Khỏe khoắn, mạnh dạn, yêu đời, thướt tha,...

3. Khẳng định tình yêu Sài Gòn của tác giả:

**Tình yêu Sài Gòn
của tác giả**
Dai dẳng, bền chặt

Mong ước

**Mọi người đều yêu
Sài Gòn**

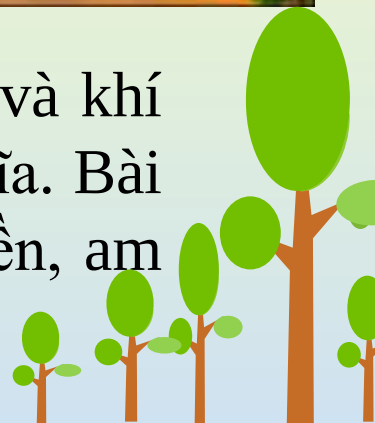
Vậy đó mà tôi yêu Sài Gòn và yêu cả con người ở đây. Một mối tình dai dẳng, bền chặt. Thương mến bao nhiêu cũng không uổng công, hoài của. Tôi ước mong mọi người nhất là các bạn trẻ, đều yêu Sài Gòn như tôi.

III. TỔNG KẾT

Sài Gòn là thành phố trẻ trung, năng động, có nét hấp dẫn riêng về thiên nhiên và khí hậu. Người Sài Gòn có phong cách cởi mở, bộc trực, chân tình và trọng đạo nghĩa. Bài văn đã thể hiện tình cảm sâu đậm của tác giả với Sài Gòn qua sự gắn bó lâu bền, am hiểu tường tận và cảm nhận tinh tế.

HƯỚNG DẪN TỰ HỌC

- Nắm vững nội dung bài ôn tập.
- Chuẩn bị bài mới: Ôn tập các tác phẩm trữ tình

